

poble, el (LING)

Paraula amb la qual alguns veïns de Benidorm ens referim actualment al nucli antic de la ciutat: *Si vas al poble passa per ca ...*

Abans de l'anomenat *boom turístic* dels anys 60, els nostres avantpassats utilitzaven el substantiu poble per a senyalar un punt de referència dins del terme municipal. Aquesta accepció de la paraula evidenciava una realitat: la majoria dels veïns tenien una casa o una caseta a l'horta i algunes famílies posseïen una casa al camp. A les primeres solien anar a diari o algun dia entre setmana, depenent de la distància i de l'ofici de cada persona. A les segones, la família residia permanentment o s'hi traslladava a viure, segons l'època, mentre durava la collita. Per tant, des de les hortes i des del camp s'anava al poble i es venia del poble: —*I Gaspar?* —*És a l'horta. Passarà la nit allí perquè té l'aigua de Polop per a*

regar però demà vindrà al poble.

No obstant, la importància de Benidorm com a centre d'estiueig i vacacional després, va dur com a conseqüència un desenrotllament urbanístic i uns canvis de població tan ràpids que han influït en la paraula *poble* per a modificar-li el significat i, en un temps molt breu, l'han convertit en un llegat lingüístic de gran valor.

Així, en els nostres dies, *el poble* és per a uns veïns el que per a uns altres és *el centre de la ciutat*, i aquests últims tampoc utilitzen *anar al poble* o *vindre del poble* per anar des de qualsevol punt de Benidorm al nucli antic o tornar-hi. Per aquest veïnat, les locucions verbals *anar al poble* o *vindre del poble* volen dir anar als seus llocs d'origen o vindre'n o, si ja han nascut ací, visitar els llocs d'origen dels seus avantpassats.

Diccionari de Benidorm